

УДК 343.9

Л.В. ДУНДИЧ, канд. юрид. наук, Харківський національний університет внутрішніх справ

ОСОБЛИВОСТІ ПОЧАТКОВОГО ЕТАПУ РОЗСЛІДУВАННЯ ВИКРАДЕНЬ ВАНТАЖІВ НА ЗАЛІЗНИЧНОМУ ТРАНСПОРТІ, ВЧИНЮВАНИХ ОРГАНІЗОВАНИМИ ГРУПАМИ

Ключові слова: викрадення, залізничний транспорт, організовані групи, розслідування, початковий етап, слідча ситуація

Залізничний транспорт України є однією з провідних галузей народного господарства, яка поєднує суб'єктів господарювання, забезпечує перерозподіл виробничих ресурсів, працевлаштовує значну кількість населення, інтегрує країну та її інфраструктуру до загальноєвропейської та світової транспортної мережі, у тому числі транзитної. Тому держава та її правоохоронні органи відповідають за стан правопорядку у цій галузі, на шляхах та у поїздах, безпеку перевезень, убезпечення майна та вантажів від злочинних посягань.

У юридичній науці проблемам боротьби з викраденнями вантажів на залізничному транспорті приділяється певна увага в роботах М.М. Баранова, П.М. Білого, С.І. Вінокурова, В.Л. Грохольського, А.І. Дворкіна, О.Ф. Долженкова, В.О. Жбанкова, С.Б. Згогуріна, М.В. Капустіної, Є.М. Котова, О.М. Литвинова, В.П. Петруньова, С.В. Продайка, В.Ф. Стеценка, Г.А. Туманова, В.М. Юріна, В.В. Юсупова, О.О. Юхна, І.О. Яроша та ін. Однак, не заперечуючи значимість напрацьованих вказаних науковців, слід звернути увагу, що в їх роботах увага акцентується переважно на загальних питаннях методики розслідування та профілактики викрадень вантажів на залізничному транспорті. Розслідування означеної категорії злочинів, вчинених організованими групами й

досі не має належного рівня наукового забезпечення, що й зумовлює актуальність теми статті. Звідси, мета статті – визначити особливості початкового етапу розслідування викрадань вантажів на залізничному транспорті, що вчиняються організованими групами.

При аналізі особливостей розслідування окремого виду злочинів необхідно враховувати, що єдиний і безупинний процес розслідування складається з декількох самостійних етапів. У кримінальному процесі і криміналістиці під етапом розуміється відносно самостійний період розслідування кримінальної справи, у межах якого поряд із загальними вирішуються конкретні, окремі завдання, пов'язані з розкриттям злочину. З урахуванням значимості для розробки комплексів криміналістичних рекомендацій етапізації процесу розслідування деякі автори включають ці положення у систему принципів побудови окремих методик розслідування злочинів [1, с.274–283].

Вперше ідею про необхідність розподілу процесу розслідування злочинів будь-якого виду на два етапи – початковий і наступний – сформулював Р.С. Белкін. На його думку, важливими завданнями початкового етапу розслідування є:

1) орієнтація особи, яка проводить розслідування в обставинах злочинної події, яку скоєно, з'ясування фактів, що підлягають дослідженню по справі, одержання вихідних даних для розгорнутого планування розслідування;

2) збір і фіксація доказів, що можуть бути втрачені протягом найближчого часу;

3) встановлення, розшук і організація затримання злочинця по «гарячих слідах» [2, с.376]. Згодом перераховані завдання початкового етапу розслідування були істотно доповнені О.Н. Колесніченком завданнями, пов'язаними з одержанням відомостей для припинення і попередження злочинів, забезпеченням відшкодування матеріальних збитків і можливої конфіскації майна [3, с.17].

На наш погляд, науково обґрунтованим є розподіл процесу розслідування саме на два етапи: початковий і наступний. В основі такого розподілу лежать процесуальні рішення і

зміст конкретних завдань, розв'язуваних у процесі розслідування злочинів будь-якого виду [4, с.171–182]. Ці етапи мають місце при розслідуванні будь-якого злочину, у тому числі і при розслідуванні викрадення вантажів. Однак, саме початковий етап відрізняється істотними особливостями, а саме:

- розслідування злочинів даного виду проводиться за звичай в умовах дефіциту вихідної інформації і часу для прийняття процесуальних і організаційних рішень;

- можливості одержання доказової інформації процесуальним шляхом, як правило, дуже обмежені, оскільки можуть бути невідомі місце викрадення і знаходження викраденого, очевидці цього злочину і місце знаходження слідів злочинного посягання;

- з'ясування місця зберігання викраденого, пошук і викриття підозрюваних вимагають взаємодії і координації спільних зусиль слідчих ОВСТ, оперативних співробітників, в тому числі спеціальних підрозділів;

- встановлення місця зберігання викраденого і затримання підозрюваних забезпечуються переважно оперативно-технічними й оперативно-розшуковими заходами, які характеризуються конспіративністю дій відповідних суб'єктів, їх активністю в проведенні зазначених заходів, що обумовлено прагненням швидкого виконання поставлених завдань;

- при розслідуванні злочинів даного виду особливу криміналістичну роль відіграють час, місце і спосіб вилучення матеріальних цінностей. Ці відомості необхідно максимально використовувати для: підготовки технічних засобів фіксації обставин вчиненого злочину; розробки тактичної операції із затримання підозрюваних і збереження майна; вивчення організованої злочинної групи та її членів; встановлення і вивчення осіб викрадачів та їх оточення; здійснення інших підготовчих дій, спрямованих на затримання і викриття злочинців.

Важливою складовою початкового етапу розслідування викрадення вантажів є характеристика діяльності, спрямованої на порушення кримінальної справи.

Порядок порушення кримінальної справи даного виду такий же, як і для порушення

кримінальної справи по будь-якому іншому злочину і регламентується главою 8 КПК України.

У справах розглянутої категорії інформація про підготовку або вчинення злочинів надходить у правоохоронні органи в основному з наступних джерел:

- заяви про злочин від керівництва транспортуючої компанії. У такому випадку керівник підприємства крім заяви направляє матеріали, що вказують на ознаки злочину (результати ревізій, інвентаризацій, дані служби охорони й т.п.). У випадку викрадення у матеріалах повинна бути представлена інформація про час виявлення розкрадання і час передачі інформації про це в орган внутрішніх справ; ким виявлено злочин; виписка з журналу обліку аварій і ушкоджень об'єктів залізничного транспорту, копія акту технічного розслідування аварії (якщо таке розслідування проводилося), а також інші документи;

- повідомлення про підготовку до злочину або вчинений злочин, що надходить, як правило, від посадових осіб підприємства транспорту. При належному рівні взаємодії органів внутрішніх справ і служби безпеки підприємства залізничного транспорту підозрювані затримуються безпосередньо на місці вчинення злочину або в момент транспортування викраденого;

- результатів оперативно-розшукової діяльності. Здебільшого спочатку відома лише особа, що використовує незаконно отримані блага (міні-заводи, перекупники і т.п.), але невідомо звідки береться сировина;

- публікацій у засобах масової інформації, а також інформації, що міститься на спеціалізованих сайтах мережі Інтернет.

Перед порушенням кримінальної справи за матеріалами, що надійшли від керівника транспортуючої компанії слідчий повинен з ними ретельно ознайомитись. Адже специфіка функціонування залізничного транспорту, значна кількість документів (з використанням спеціальних термінів), які мають велику інформаційну значимість та доказове значення, вимагають знання професійної термінології та характеристики кожного документа, адже са-

ме в них відображаються елементи механізму викрадення та супутні обставини. І хоча у спеціальній літературі цьому питанню приділено певну увагу [5, с.116–124; 6, с.130–132], зміни, що відбулись останнім часом вимагають урахування нових реалій. Тож розглянемо ці документи.

Залізнична накладна супроводжує вантаж на всьому шляху прямування з часу прийому вантажу від відправника до видачі одержувачу. Цей документ складає відправник вантажу. У ньому вказують умови перевезення вантажу, вид вантажу, кількість місць, характер упаковки, вагу, спосіб визначення ваги, найменування і адресу відправника та одержувача, станції відправлення та призначення, час прийняття станцією вантажу до перевезення, а також дані про кількість пломб. Можуть бути також штемпельні позначки станцій на шляху прямування та позначки про складання супровідних комерційних актів. Порівнюючи вагу та кількість місць у вагоні із записами в накладній, можна встановити вид та кількість викраденого вантажу.

Дорожня відомість супроводжує вантаж разом з накладною від станції відправлення до станції призначення. Її призначено для проведення фінансових розрахунків між клієнтськими установами і тією залізницею, з якої відправлено вантаж. У ході прямування вагона до станції призначення, на звороті відомості проставляють штемпельні позначки щодо місць перевантаження чи сортування вантажу, перехід з однієї залізниці на іншу. Це дозволяє встановити де саме, на якій станції і впродовж якого часу перебував той чи інший вантаж, а також маршрут прямування вантажу залізницями.

Вагонний лист містить у собі номери накладних, найменування вантажу, станції відправлення та призначення, відомості про пломби, час подачі та розвантаження вагона, прізвища працівників, які обробляли вантаж. Вагонний лист перескладають кожного разу при сортуванні вантажу в вагоні, частковому вивантаженні або завантаженні вагона.

Акт загальної форми і технічний акт складають працівники залізничного транспорту

одразу після виявлення будь-якого комерційного браку в технічних засобах при перевезенні вантажу. В актах вміщено дані про пошкодження дверей, замикаючих пристроїв вагонів та контейнерів, відсутність пломб і закруток, наявність розбіжностей між відтисками на пломбах та записами в супровідних документах, про наявність проломів стін, підлоги, даху, несправність люків. Акт загальної форми дає можливість встановити де, коли і хто саме виявив комерційну несправність.

Комерційний акт складають при виявленні незбереження вантажу під час перевезень. У ньому зазначають дані про рід вантажу, упаковку, обставини його транспортування, обсяг нестачі матеріальних цінностей порівняно із супровідними документами. В комерційному акті наведено дані про пошкодження упаковки, місце виявлення комерційного браку, осіб, які брали участь у перевірці вантажу і складанні акта.

Вагонний лист, залізнична накладна, дорожня відомість, комерційний акт і акт загальної форми, складені на шляху прямування, зберігаються у товарній конторі. Копії комерційних актів знаходяться також в бюро розшуку вантажів станції.

Натурний лист містить схему рухомого складу з нумерацією вагонів, дані щодо ваги вантажу, станції призначення, станції формування складу, позначки про пломби, номер потяга, час відправлення, наявність вагонів, гальмівних майданчиків. Натурні листи зберігаються в технічній конторі стації.

Швидкостемірна стрічка локомотива дає повну уяву про рух потяга на певній ділянці (швидкість, зупинка, час стоянки). Швидкостемірні стрічки локомотива зберігаються у відділі експлуатації локомотивного депо протягом місяця, якщо не встановлено факту нестачі чи розкрадання, вона далі не зберігається. Разом із розшифровкою необхідно вилучати і оригінал стрічки.

Отримані дані з вказаних вище документів мають реалізуватися в процесі розслідування в залежності від слідчої ситуації, що склалася. Здійснений нами аналіз слідчої практики дає можливість визначити типові процеси розви-

тку слідчих ситуацій на різних етапах розслідування (і головним чином, на початковому), що призводить до об'єктивної можливості їх розпізнавання. Визначення низки типових слідчих ситуацій на основі вивчення закономірностей їх формування та розвитку дозволяє згрупувати їх за окремими критеріями (як правило, інформаційними) як на початковому, так і на наступних етапах розслідування. Таке групування дозволяє формувати безпосередні завдання, що мають бути вирішені в цілях повного і всебічного розслідування злочинів. Сукупність такого роду завдань сприятиме визначенню напрямків розслідування та їх реалізації.

Ми пов'язуємо регулюючу роль слідчих ситуацій із властивими їм тактичними завданнями. Поза чітким визначенням завдань і створенням програм розслідування в тій чи іншій слідчій ситуації говорити про них як про умову діяльності із розслідування злочинів немає сенсу. Адже оцінка змісту слідчої ситуації неминуче повинна визначити, що саме й у якій послідовності необхідно зробити, аби вплинути на неї.

Аналіз ситуації виявляє «те, що є», порівнює з «тим, що повинно бути», і визначає «те, що і як слід зробити». Врешті-решт значення слідчої ситуації полягає не в констатації умов криміналістичної діяльності, а в конкретизації завдань, які впливають з них. Визначення завдань обумовлює напрямки їх реалізації, а ті в свою чергу встановлюють послідовність та визначають динаміку слідчих дій, перехід однієї ситуації в іншу (наприклад, несприятливої – у сприятливу, початкової – у проміжну, проміжної – у кінцеву), а це, у свою чергу, забезпечує оптимальний характер діяльності із розслідування злочинів.

Типові слідчі ситуації істотно відрізняються від конкретних і за значенням, і за змістом. Типова ситуація, по суті, є лише сукупністю загальних рис окремих елементів, властивих низці конкретних ситуацій, а тому є свого роду науковою абстракцією. При розробці моделі типової слідчої ситуації для використання її як вихідного положення при підготовці комплексів методичних рекомендацій із роз-

слідування злочинів окремого виду (групи) необхідно, на нашу думку, дотримуватись таких умов:

- по-перше, належить звести моделі типової слідчої ситуації до сукупності даних (доказів, оперативної інформації й інших відомостей), якими володіє слідчий у конкретний момент розслідування;

- по-друге, типізувати, насамперед, необхідно ті слідчі ситуації, які виникають на самому початку розслідування, тому що вже з цього моменту перед слідчим постають тактичні завдання загального характеру;

- по-третє, типові слідчі ситуації початкового етапу розслідування повинні містити в собі мінімум можливої інформації (доказів, оперативних даних) про злочин та особу, яка його вчинила;

- по-четверте, при виділенні декількох типових слідчих ситуацій потрібно прагнути до того, щоб мінімум можливої інформації в них був різномірний. Іншими словами, варто уникати включення в типові ситуації елементів, що повторюються.

За джерелом відомостей про подію злочину та інші важливі факти можна виділити дві типові слідчі ситуації.

Ситуація 1. У результаті проведення оперативно-розшукових заходів стало відомо про підготовлене організованою групою викрадення вантажів. Даного роду слідчі ситуації зустрічаються відносно рідко, адже завдання оперативно-розшукових органів у першу чергу полягає у недопущенні створення та ліквідації групи на стадії формування і притягнення учасників до відповідальності за вже вчинені злочини (наприклад, придбання або зберігання зброї).

Подібна слідча ситуація характеризується наявністю наступних факторів: по-перше, слідчий має певну тактичну перевагу; по-друге, матеріали дослідчої перевірки, як правило, містять вичерпну інформацію про підозрюваних і обставини підготовленого злочину; по-третє, працівники органу дізнання зацікавлені в адекватній оцінці слідчим отриманої ними інформації з метою досягнення визначених цілей.

Основним тактичним завданням у цій типовій слідчій ситуації є встановлення місця і часу вчинення злочину, яке передбачає роботу за такими напрямками: визначення типових ознак місця і часу вчинення злочину для даної організованої групи; визначення кореляційних залежностей та відповідності між місцем викрадення, місцем транспортування, місцем заволодіння майном та цінностями тощо, а також між місцем збору групи, місцем розробки злочинних планів, місцем тренування членів, місцем зберігання викрадених цінностей тощо; встановлення ознак територіальної поширеності злочинних інтересів групи; встановлення типових часових меж вчинення групою злочинів; визначення ознак та характеристик застосовуваних членами групи зброя та засобів; аналіз обраного способу вчинення викрадення та приховування слідів; вивчення об'єктів посягання та ціннісно-майнових характеристик предмета посягання; аналіз соціально-демографічних та психологічних характеристик членів групи та їх зв'язків із підприємницькими або кримінальними структурами.

Іншими тактичними завданнями розслідування в даній слідчій ситуації є: виявлення якомога більшої кількості джерел доказової та орієнтуючої інформації, встановлення місцезнаходження підозрюваних, перевірка їх причетності до вчинення інших злочинів, організація їх затримання у разі наявності підстав, забезпечення відшкодування збитків тощо.

У відповідній програмі розслідування наразі першою дією буде організація і проведення затримання підозрюваних, а далі – виконання програми розслідуванню конкретного злочину, за підготовку до вчинення якого затримана група; вивчення групи і осіб її членів за відповідними програмами; трансформація даних, отриманих оперативним шляхом, у докази; допити учасників групи та осіб з їх оточення, у тому числі тих, з ким у даний час вони відносин не підтримують; проведення обшуків за місцем проживання і роботи учасників групи з метою виявлення об'єктів, що свідчать про характер групи і причетність певної особи до викрадень вантажів (різного роду записів, планів, викрадених речей тощо);

направлення необхідних запитів і витребування характеристик; освідування учасників групи, вилучення в них зразків для порівняльних досліджень; призначення судово-психологічної експертизи та інших видів судових експертиз залежно від наявності об'єктів для експертного дослідження.

Ситуація 2. У ході розслідування окремого злочину стає відомо, що він вчинений організованою групою. Ситуації другої групи зустрічаються значно частіше. У більшості випадків при виявленні якого-небудь злочину даних про наявність ознак організованості недостатньо, і лише згодом постає питання про доведення факту існування і діяльності ОЗГ. Тим часом, вже під час провадження невідкладних слідчих дій необхідно реалізовувати комплекс заходів щодо перевірки версії про вчинення даного злочину групою осіб, про її характер, з'ясуваючи, чи не є вона організованою.

Аналізована ситуація характеризується наступними факторами: по-перше, слідчому паралельно із доказуванням вчинення «основного» злочину слід встановлювати ознаки організованості і стійкості групи; по-друге, зацікавленість працівників органу дізнання у подальшому співробітництві зі слідчим обмежена відомчими інтересами; по-третє, процесуальні засоби доказування також обмежені; по-четверте, подібні дії слідчого зустрічають активну протидію з боку підозрюваних або інших зацікавлених осіб.

Відповідно, основним тактичним завданням для цієї типової слідчої ситуації буде встановлення організованого характеру та діагностика виду злочину, яке передбачає роботу за такими напрямками: встановлення групового характеру вчиненого викрадення; встановлення ознак організованої злочинної діяльності; встановлення зв'язків між вчиненим злочином та іншими злочинами тощо.

Паралельно із ним слід реалізовувати і таке тактичне завдання, як встановлення ознак організованості, яке передбачає, зокрема, роботу за такими напрямками: встановлення складу і структури групи; визначення рівня та ступеня організованості; визначення керівної ланки (лідера та його оточення); одержання даних про осіб, які будь-яким чином сприяли

діяльності групи; встановлення злочинної «орієнтації» окремих її членів; визначення «фахових» навичок учасників та їх психологічного портрету; визначення факту наявності спеціальних вмінь та навичок в окремих членів групи; виявлення зовнішніх та внутрішніх конфліктів у групі; посилення протиріч між окремими членами.

Ще одним тактичним завданням у зв'язку з цим є перешкоджання протидії розслідуванню, що передбачає роботу за такими напрямками: забезпечення та гарантування безпеки свідків, очевидців, підозрюваних, обвинувачених, слідчих, оперативних працівників, експертів тощо; захист «таємниці слідства» та унеможливлення витоку інформації про хід розслідування; нейтралізація впливу на джерела доказової та орієнтуючої інформації, їх захист від псування, ліквідації та пошкодження.

У ситуації, коли підозрювані з місця події зникли, однак є відомості про них, необхідно: допитати осіб, що бачили злочинців, про ознаки зовнішності і особливості поведінки учасників викрадення; для пошукових цілей створити композиційні портрети підозрюваних; активно залучати ці дані до пошукових дій та проведення розслідування.

У ситуації, коли підозрювані затримані на місці злочину чи неподалік від нього одразу після викрадення, додатково слід: провести особистий обшук затриманих і огляд місця їх затримання, обшуки за місцем їх проживання, роботи, в інших необхідних місцях; провести освідування, огляд речей та одягу затриманих для виявлення тілесних ушкоджень, стану сп'яніння, особливих прикмет, слідів злочину та інших речових доказів тощо; вилучити у затриманих одяг, взуття, одержати зразки для порівняльного дослідження; допитати затриманих; пред'явити підозрюваних і вилучене в них майно для впізнання свідкам або очевидцям; призначити необхідні експертизи; за необхідності провести очні ставки; перевірити підозрюваних на причетність до вчинення інших злочинів в даному та інших регіонах за даними криміналістичних обліків: за способом вчинення злочину, за слідами, вилученими з місць нерозкритих злочинів або оперативно-розшуковими засобами і методами.

Такими, на наш погляд, є типові слідчі ситуації та відповідні їм тактичні завдання, напрямки та програми розслідування викрадень вантажів на залізничному транспорті, вчинених організованими групами. Обраний підхід до розгляду та аналізу слідчих ситуацій та їх компонентів через призму умов, які їх складають, вважаємо доволі перспективним, адже він відображає зміст такого поняття, як «криміналістична складність розслідування». На думку В.Д. Зеленського, цю категорію можна визначити як «характеристику процесу розслідування, що відображає реально необхідні сили, засоби, способи, обсяг та інтенсивність їх застосування» [7, с.21–26].

Підсумовуючи викладене, слід звернути увагу на такі рекомендації прикладного плану, які, на наш погляд, суттєво вплинуть на оптимальність та ефективність організації відповідних процесів у рамках слідчих ситуацій, що виникають під час розслідування вказаних злочинів:

- при визначенні порядку та послідовності дій, включених у програму розслідування злочину, слід враховувати принцип максимального проведення слідчих дій з однією особою або в одному місці. Перевагами цього раціонального підходу є скорочення термінів розслідування та виключення повторів у роботі. Так, наприклад, проводячи огляд місця події чи обшук у житловому приміщенні підозрюваного, рекомендуємо відразу накласти арешт на його майно та цінності з метою забезпечення цивільного позову і відшкодування витрат закладу охорони здоров'я на стаціонарне лікування потерпілого;

- укладаючи програму розслідування справи, необхідно також звести до мінімуму проведення повторних або додаткових слідчих дій, особливо це стосується повторних допитів потерпілих і свідків. Практика розслідування злочинів свідчить, що це викликає у зазначених осіб роздратування, у потерпілих формується переконання у безсиллі правоохоронних органів, формалізмі у роботі. За цих умов зростає вага вміння здійснювати практичне криміналістичне прогнозування, зокрема, в частині передбачення дезорганізуючої поведінки окремих осіб та моделювання дій,

спрямованих на стабілізацію умов, сприятливих для проведення слідчих дій;

– комплекси різноманітних заходів, виконання яких обумовлюється конкретною слідчою ситуацією, потребують гнучкого підходу на основі принципу автогенезу, адже сформульовані вони таким чином, що не виключена можливість за умови, якщо яка-небудь слідча дія була зірвана та її подальше проведення неможливе, заміни її іншою, прийнятною в даній слідчій ситуації.

ЛІТЕРАТУРА

1. Возгрин И. А. Введение в криминалистику: История, основы теории, библиография / И. А. Возгрин. – СПб., 2003. – 475 с.
2. Белкин Р. С. Курс криминалистики : в 3 т. Т. 3. Криминалистические средства, приемы и рекомендации / Р. С. Белкин. – М., 1997. – 480 с.

3. Колесниченко А. Н. Общие положения методики расследования отдельных видов преступлений : текст лекции / А. Н. Колесниченко. – Харьков, 1976. – 28 с.

4. Волобуев А. Ф. Проблемы методики расследования розкраданий майна у сфері підприємництва / А. Ф. Волобуев. – Х., 2000. – 336 с.

5. Організаційно-правові засади боротьби з крадіжками вантажів на об'єктах залізничного транспорту / Грохольський В. Л., Платіка В. М., Продаймо С. В., Соломко В. Є. – Одеса : ОЮІ НУВС, 2003. – 170 с.

6. Запобігання, розкриття, викриття та розслідування крадіжок вантажів на залізничному транспорті України : метод. посіб. / укл. С. В. Продайко, О. О. Юхно. – Одеса : ОЮІ ХНУВС, 2007. – 174 с.

7. Зеленский В. Д. Организация расследования преступлений. Криминалистические аспекты / В. Д. Зеленский. – Ростов н/Д., 1989. – 152 с.

Дундич Л. В. Особливості початкового етапу розслідувань вантажів на залізничному транспорті, вчинюваних організованими групами // Форум права. – 2012. – № 3. – С. 177–183 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nbuu.gov.ua/e-journals/FP/2012-3/12dlvvog.pdf>

Обґрунтовано диференціація процесу розслідування на початковий та наступний етапи. Визначено джерела первинної інформації, що має значення на початковому етапі розслідування викрадень вантажів на залізничному транспорті, вчинюваних організованими групами. Запропоновано авторське бачення типових слідчих ситуацій. З'ясовано відповідні тактичні завдання, властиві для кожної з виділених слідчих ситуацій.

***

Дундич Л. В. Особенности начального этапа расследований хищений грузов на железнодорожном транспорте, совершаемых организованными группами

Обоснована дифференциация процесса расследования на начальный и последующий этапы. Определены источники первичной информации, которая имеет значение на начальном этапе расследования хищений грузов на железнодорожном транспорте, совершаемых организованными группами. Предложено авторское виденье типичных следственных ситуаций. Выявлены соответствующие тактические задачи, свойственные для каждой из выделенных следственных ситуаций.

***

Dundy L.V. Features of the Initial Stage of Investigation of Cargo Larcenies on Railway Transport Committed by Organized Groups

Differentiation of process of investigation on initial and subsequent the stages have reasoned. Primary information, that matters on the initial stage of investigation of thefts of the loads on a railway transport, accomplished by the organized groups, generators are certain. The author has offered own vision of typical inquisitional situations. Corresponding tactical tasks peculiar for each of the distinguished inquisitional situations are found out.